

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

DESEMBER 2014

NR. 4

74. ÅRGANG

*En spurv har dog sitt rede og sikre hvílebo
en svalde má eí bede om nattely og ro,
en løve vet sín hule hvor den kan hvíle fá -
skal da mín gud seg skjule
í andres stall og strå?*

FOTO: LINE WINGEREID HAMMERSTAD

Her kommer dine arme små

I år var det 250 år siden den danske salmebiskop Brorson døde. Han ble født i juni 1694, og han døde i juni 1764. Som kapellan i Tønder gav han i 1732 ut et hefte med julesalmer. Denne lille salmeboka inneholdt bl.a. salmene *Her kommer dine arme små*, og *Mitt hjerte alltid vanker*.

*Her kommer dine arme små, o Jesus, i din stall å gå.
Opplys enhver i sjel og sinn å finne veien til deg inn.*

Byen Tønder i Sønderjylland var to-språklig. Det velstående borgerskapet snakket tysk. Den tyske soknepresten Schrader importerte salmer fra Tyskland, blant annet av Paul Gerhardt (Velt alle dine veie). Og han diktet salmer selv. Hjelpeprest Brorson oversatte disse til dansk, for den fattige delen av byens befolkning. I tillegg lagde Brorson egne salmer på dansk for sine fattige soknebarn. Med "dine arme små" mener han nok ikke bare de fattige i ånden, men helt konkret de som trenger mat og klær. Jesus vil lyse også for dem, slik som hans engler en gang sang for fattige gjeterne den første julenatt.

*Velkommen fra din himmelsal til denne verdens tåredal,
hvor man deg intet annet bød enn stall og krybbe, kors og død!*

Min mormor vokste opp i Brorsons Tønder på begynnelsen av 1900-tallet. Hun var glad i Brorsons salmer. Som prestedatter hørte hun til det velstående tysk-kulturelle borgerskap. Men sorgen rammer alle. Faren hennes døde da hun var ganske liten. Verden kan bli en tåredal. Men vi er ikke alene. Gud sendte sin sønn til krybbe, kors og død, til fattige og rike, for å dele vår livsvilkår.

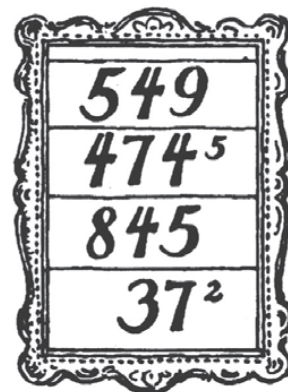
*Men, Jesus, hvordan går det til at dog så få betenke vil
den store, store kjærlighet som drog deg til vår jammer ned.*

Brorsons salmer er himmelvendte, de bærer en lengsel etter himmelen i seg. Slik er det gjerne med salmer som har blitt til i fattige, arme kår. Men er vår vakre jord en jammerdal? Skal vi bare leve i håpet om en framtid i Guds himmel? Verden er både vakker og vanskelig. Jesus viser oss at Gud elsker verden. Inspirert av dette kan vi være med og bidra til at verden blir et litt bedre sted for flere. Samtidig håper vi på Guds framtid som vil gjøre verden ny.

Jeg ønsker dere alle en velsignet advent og god jul!

*Så skal det skje at vi engang blant alle belgners frydesang
i himlens glade paradis skal prise deg på englevis.*

Mecky Wohlenberg

Min salme

Da jeg ble spurt om å dele min salme med dere som leser menighetsbladet, slo det meg raskt hvilken salme jeg ville velge. Det måtte bli "Mitt hjerte alltid vanker".

Dette er en salme jeg personlig liker veldig godt, både melodi og tekst. Denne flotte julesalmen ble skrevet av den danske biskopen og salmedikteren Brorson (1694-1764).

Denne salmen er like aktuell i dag som den var da den ble skrevet på sin tid. Og er en salme som rommer hele det kristne budskapet. Og som peker på Jesus, troen og håpet!

Jeg refererer til tre av åtte vers! Det er spesielt en del av det første verset, som jeg synes er så fin! "Der er min lengsel hjemme, der har min tro sin skatt, jeg kan deg aldri glemme velsignet julenatt!"

Dessuten kommer jeg alltid i julestemning når jeg hører "Mitt hjerte alltid vanker". Sangeren Ingebjørg Bratland fra Vinje sin nydelig folketo-neversjon av denne salmen har gjort at jeg har blitt ekstra glad i den.

Jeg er heller ikke alene om å være glad i denne salmen. Den ble jo valgt til årets salme i 2010!

June Ludvigsen

*Mitt hjerte alltid vanker
i Jesu føderom,
Der samles mine tanker
som i sin hovedsum.
Der er min lengsel hjemme,
der har min tro sin skatt;
jeg kan deg aldri glemme,
velsignet julenatt!*

*Akk, kom jeg opp vil lukke
mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke:
Kom, Jesus, dog berinn!
Det er ei fremmed bolig,
du har den selv jo kjøpt,
så skal du blive trolig,
ber i mitt hjerte svøpt.*

*Jeg gjerne palmegrene
vil om din krybbe strø,
for deg, for deg alene
jeg leve vil og dø.
Kom, la min sjel dog finne
sin rette gledes stund,
at du er født berinne
i hjertets dype grunn!*

UTFLYTTET SANNIDØL

Sannídal mín hjembygd kjære.....

Jeg flyttet fra Sannidal, eller rettere sagt fra Kjølebrønd, i 1980. Som så mange andre flyttet jeg til Oslo for å studere. I Oslo ble jeg i 10 år. Der traff jeg min mann, Olav Rønningstad, som også var student. Vi dro til Sannidal kirke i 1986 og giftet oss der. Jeg var ferdig utdannet sykepleier den sommeren, og startet i jobb på Diakonhjemmet samme høsten. I årene som fulgte fikk vi tre barn og første barnebarn er nå på vei.

I dag bor min mann og jeg i Tønsberg. Der har vi bodd de fleste årene etter at vi flyttet fra Oslo. Vi trives bra og har "slått rot" her.

Jeg har vært heldig å kunne jobbe deltid de fleste årene vi hadde barna boende hjemme, noe som har vært til stor velsignelse for oss som familie. Som sykepleier har jeg vært heldig og har kunnet velge hvor mye jeg ville jobbe. Jeg har også hatt mulighet til å ha ulike jobber både innen akutt sykepleie og for pasienter med kroniske lidelser. Jeg har også hatt et lite avbrekk fra sykepleierjobben og jobbet 5 år som leder av konfirmantarbeidet i Søndre Slagen menighet. Menigheten er stor med ca. 14 000 innbyggere, og hvert år er det rundt 130 konfirmanter. Jobben var svært spennende, meningsfull og utfordrende. Jeg

har også i mange år jobbet med ungdommer som frivillig medarbeider. Det å se at unge mennesker ønsker å ha Jesus som venn, er veldig flott. Det å oppleve ungdommers engasjement gjør noe med meg, og det får meg til å tenke tilbake på hva jeg selv har opplevd.

Når jeg ser tilbake på min oppvekst har nok barneforeningen i Kjølebrønd, Yngres i Sannidal, Speideren, Skolelaget med vinterleirene og Singspiration vært med på prege min kristne tro. Jeg er svært takknemlig for alle de lederne som har brukt av sin tid til å drive dette arbeidet, slik at jeg kunne være en del av det. Jeg vet at det jeg opplevde der har vært med å skape et fundament for min tro, som har vært av avgjørende betydning for meg.

Som familie flyttet vi til USA på nyåret 2001. Vi bodde i Virginia, rett utenfor Washinton DC, og tilbrakte 2,5 år der. Olav jobber for Esso og var for en periode stasjonert i USA. Når en flytter utenlands må en ta noen valg på om en vil være en del av det samfunnet en flytter til, eller oppsøke det norske miljøet.

Vi bestemte oss for at vi ville være en del av det amerikanske samfunnet. Ungene gikk på vanlig amerikansk skole og vi fant oss amerikanske venner. Vi

Bildet av Olav og Bjørg er tatt ved minnesmerket på Ground Zero - tomten der tvillingtårnene World Trade Center stod inntil de ble ødelagt i terrorangrep 11. september 2001.

valgte derfor også å knytte oss til en amerikansk kirke. Vi ble en del av Lord of Life Lutheran Church. Det var en god opplevelse å merke den samhørigheten man føler til kristne uansett hvor man er. Vi er veldig takknemlige for tiden vi fikk i denne menigheten. Vi ble med i kor, orkestre og ungdomsarbeid. Eldste sønnen vår ble konfirmert i denne kirken det første året vi bodde der.

Det som var litt annerledes var at der var det 3 gudstjenester hver søndag. Den første var kl.8 om morgenen og tror det eller ei, det var mange på den gudstjenesten.

Vi var i USA på den tiden da USA opplevde terror mot tvillingtårnene i New York og mot Pentagon i Washington DC. Pentagon var nær der vi bodde og vi fikk da en liten smakebit på hvordan trussel føles. Det var ingenting mot hva mange opplever rundt i verden i dag, men det

fikk meg til å reflektere litt over hvordan det føles.

Jeg ønsket å velge å leve så normalt som mulig, så jeg startet hver dag i en lang periode med å sitere fra Salme 118,24 "Dette er dagen som Herren har gjort; la oss juble og glede oss på den!"

I dag lever jeg i trygge omgivelser, men det har ikke sluttet å være viktig for meg å leve ut dagen i dag.

Jeg jobber nå som Demenskoordinator i Tønsberg kommune, og jobber med mennesker som har fått en sykdom ingen ønsker seg. Men, det er noe som er fantastisk med disse nydelige menneskene, de lever i nuet og deres glede finnes i nuet. Dette minner meg stadig om følgende som er viktig å huske på:

"Det som var i går kan vi ikke gjøre noe med, det som ligger foran oss vet vi svært lite om, men dagen i dag kjenner vi."

Bjørg Dobbe Rønningstad

Sannidal menighet har siden 2006 vært engasjert i prosjektet «Nådehjemmet i Thailand». Nådehjemmet drives av Den evangelisk lutherske kirke i Thailand og prosjektet frontes av Det norske Misjonsselskap. Menigheten har forpliktet seg til å støtte med min. kr. 10.000 pr. år – foreløpig ut 2015.

PROSJEKTGLIMT FRA nådehjemmet

Afå barn utenfor ekteskapet forbindes med skam, og skaper store problemer for unge mødre i Thailand.

Mange foreldrene vender dem ryggen når de trengs som mest.

Abort er forbudt, men det finnes mange steder å utføre illegale og svært skadelige aborter. For mange er dette den eneste utveien. Nådehjemmet viser dem andre alternativ, og gir unge jenter en mulighet til å beholde barnet.

GRAVID OG FORLATT

Hun er 16 år og bor på Nådehjemmet. Før det var hun en ivrig student med skolestipend og ambisjoner. Hun møtte også en mann hun likte, og livet smilte. Det han ikke fortalte henne, var at han al-

lerede hadde en familie. Da hun ble gravid, stakk han av. Nå er hun tilbake hos familien sin. Babyen tar mye tid, men snart vil

hun ta opp studiene igjen. Dessverre er hun langt i fra alene om å fødsle seg i gifte menn som stikker av.

PLANLEGGER FRAMTIDEN

Jentene kan flytte inn på Nådehjemmet når som helst i graviditeten, og bo der inntil barnet er to måneder. Underveis bruker de ansatte mye tid på å planlegge framtiden sammen med dem. De får også opplæring i yrker, og oppmuntres til å kontakte familien igjen. Mange jenter opplever at familiene støtter dem mer enn de trodde. Nådehjemmet har blitt et anerkjent og populært sted.

ADOPSJON

Nådehjemmet samarbeider også med et senter for adopsjon. Dersom mødrene trenger hjelp utover de to månedene etter fødselen, sendes de til et mor/barn-senter nord i Thailand. Fosterhjem, familie og slektninger er også et alternativ, og Nådehjemmet hjelper mødrene å finne den beste løsningen.

OPPUSSING AV NÅDEHJEMMET I BANGKOK

I tillegg til det vanlige arbeidet på Nådehjemmet i Bangkok, har deler av 2014 bestått av oppussing. Frivillige har gjort en kjempeinnsats.

En volontørgruppe hadde i utgangspunktet kun planlagt å male utsiden av Nådehjemmet, men da gruppen var ferdig var mye mer blitt gjort.

MALING OG REPARASJONER

Arbeidet startet med å beskjære trærne i hagen, samt å skrape gammel maling av veggene. Så ble gjerder rundt hagen og husveggene malt. Samtidig oppdaget noen av hagehusken var rått, og den ble reparert og malt. En grill og en plenklipper fikk også nytt liv, og en ny sofa og postkasse ble innkjøpt.

NYE GARDINER

Samtidig skjedde noe inne i huset. Noen damer oppdaget at soverommene ikke hadde gardiner, og de spurte om de kunne gjøre noe med det. Etter en handletur på IKEA, hørte man lyden av symaskiner og flotte gardiner ble resultatet.

FLOTT RESULTAT

Arbeidsdagene ble lengre og lengre, men alle var motiverte og ingen klaget. Når vi nå ser oss rundt i Nådehjemmet ser vi at resultatet var verdt alle arbeidstimene.

BASAR PÅ KJØLEBRØND BEDEHUS

Fredag 3. oktober besøkte Jorunn Lien Kjølebrønd bedehus. Jorunn er misjonskonsulent for Det norske Misjonsselskap her i Telemark, og er også daglig leder for leirstedet Fjordglimt i Bamble.

Jorunn gav oss glimt fra livet på Nådehjemmet i Thailand. En givervlad forsamling sørget for rundt kr. 10.000 til samme prosjekt som Sannidal menighet har støttet i en årrekke.

Det skjedde...

SEPTEMBER

Det skjer et under i verden – synger vi i en relativt ny salme, skrevet i 1996 av Gerd Grønvold Saue. Den brukes ofte når det er barnedåp. Først i september representerer dåpsbarna ved gudstjenesten i Sannidal kirke ikke bare ett, men tre under. Emilia, Filippa og Max Aron.

De nye konfirmentene er også tilstede i kirken. To av dem er lysbærere ved evangeliesningen som denne dagen er lignelsen om talentene. (Matt. 25, 14-30) Denne teksten blir etterpå forklart og illustrert ved Mecky prest sine ord og konfirmentenes medvirkning. Og så får konfirmentene den spesielle utgaven av

bibelen som heter – ja nettopp – Konfirmanbibelen.

Et par uker senere reiser konfirmentene og SMUK på helgetur til Fjordglimt. SMUK'erne (og Sven Ludvigsen) står for trivselstiltak som ballspill, leker og konkurranser. Sjefskokke Elfrid Dobbe og hennes assistent sørger for at ingen er sultne over lenger tid. De sørger også for at Oddvin, Kristian og Terje har konstant tilgang på varm kaffe.

Søndag 21. september har speiderne sin tradisjonelle natursti. Vertskapet – Wenche og Per Tyvand – tar imot flere hundre gjestende på Tyvand gård. Været er strålende, det er sol og sommervarmt. Friluftsgudstjenesten er en fast del av arrangementet. Der får vi blant annet høre vakker fløytemusikk ved Kristin Wohlenberg.

Siste søndag i september er det høsttakkefest og barnedåp. Høstens grøde bæres inn i kirka og pryder alter og alterring. Først i prosesjonen går flere av Juntosjentene. Victoria bærer korset, Margrete dåpskanne og Villemo bærer dåpslyset. Så er det Vilde med tekstboka og Solveig og Elisabeth med fruktkurver.

Det er Karen Olette som døpes, og Ingrid på 8 år leser dåpstekstene.

Både barnekoret og Juntos synger denne dagen og femåringene er spesielt invitert til gudstjenesten. De får et glass med hjemmelaget syltetøy – og i tillegg er det en sprettball på lokket. Det er Liv Ingunn Jørgensen i trosopplæringsutvalget som er syltetøymaker.

Boblefotball på Fjordglimt

Boliviaprojektet blir denne dagen tilgodesett med ca kr.8.400 i offergave og inntekter på salg.

Og så er det suppeservering på bedehuset etterpå. Flott tiltak som gleder mange.

SMUK har sin faste samlinger i Kirkestua (eller Kjerkestua) hver fredag. Som en avslutning har de i høst hatt sen kveldssamling i kirka. Denne beskrives på side 16.

Noe nytt vokser fram. Torsdagskvelder med bønn i Sannidal kirke. Stig Lemvik forteller litt om bakgrunnen: «26. august sendte organisasjonen Åpne dører ut en SMS hvor de inntrengende bad om forbønn for kristne i Nord-Irak som var omringet og stod i fare for å bli balthugd i løpet av noen få timer. På bak-

grunn av denne meldingen kom ønsket om å be fast for situasjonen og krisen i regionen. Samtidig har det lenge vært et ønske om å kunne tilby åpen kirke på et fast tidspunkt hver uke, året rundt.»

Nå er det Åpen kirke hver torsdag kveld kl. 21.00. Det spilles rolig, klassisk musikk, og er en tid for stillhet, refleksjon, bønn og ettertanke. Fra 21.30 til 22.00 er det en liturgisk kveldsbønn med forbønn for situasjonen i verden, lytting til salmer, stille bønn, mulighet for tenning av lys i lysgloben m.m.

OKTOBER

Oktober innledes med elgjakt og Mikelsmesse. For ordens skyld må det understrekes at førstnevnte ikke ligger

under menighetsrådets ansvar.

Datoen for Mikkelmess er egentlig 29. september, men den markeres med temagudstjeneste i Sannidal kirke først i oktober. Dagen er en takkedag for alle engler, og særlig til minne om erkeengelen Mikael.

Englene er godt bevitnet i Bibelen hvor det nevnes navnene til to av dem: Gabriel og Mikael.

Etter reformasjonen ble Mikkelmess brukt til høsttakkefest i Norge. Siden 1999 er det igjen åpnet for Mikkelmessmarkering i Den norske kirke.

Helgen 18. – 19. oktober er innholdsrik, morsom og travel. Barnegospelfestivalen i Kragerø med mange hundre deltakere – også noen fra Sannidal – blir omtalt annet sted i bladet.

Og så har konfirmanddagen så smått blitt en tradisjon. Med konfirmanter fra Drangedal og Kragerø kommuner, rundt 150 i tallet. Dagen er som alltid vel organisert av Sannidalspresten.

Det er godt å senke skuldre og tempo og samle seg til en helt vanlig gudstjeneste i kirken på søndag. Skjønt vanlig? Det er en temagudstjeneste – Olsok i oktober. I år er det 1000-års jubileum for Olav den helliges dåp. I den romersk katolske kirke brukes 16. oktober som minnedag for Olavs omvendelse og dåp i 1014, i Rouen i Normandie. Gudstjenesten handler om vann i Bibelen, og dåpen og det nye livet i Kristus.

Og det leses fra den vakre Salme 36:

Herre, til him-

melen rekker din miskunn, din trofasthet når til skyene.

Din rettferd er som mektige fjell, som det store bavgjerp er dine dommer. Herre, du berger både mennesker og dyr. Hvor dyrebare er din kjærlighet, Gud! I skyggen av dine vinger søker menneskebarna ly. De får nyte overfloden i ditt hus, du lar dem drikke av din gledes bekk. For hos deg er livets kilde, i ditt lys ser vi lys.

Sist i oktober er det familiegudstjeneste med dåp av Livio og Halvard. Halvards mormor leser dåpstekstene. Det er en fin ny skikk at dåpsbarna nå blir vist fram for menigheten, og applausen trenger en egentlig ikke å be om... Det er en klokkes privilegium å se alle ansiktene som lyser opp ved synet av de små undrene.

Berit Skilbrei forteller om Den bortkomne sønnen og illustrerer ordene ved hjelp av den evig unge flanellografen. Bakover i benkene lener noen seg mot naboen og hvisker: Åh, husker du! Sånn hadde vi på Søndagsskolen!

Og noen seksåringer har tatt imot invitasjonen til å komme til gudstjenesten og få bok og aktivitetshefte.

En tirsdag tikker det inn en epost til utvalgte personer i Sannidal menighet. Den blir opphavet til noe av det morsomste og fineste vi har opplevd på lenge. Men da må vi bla om til neste måned.

NOVEMBER

Mannen som sendte eposten heter Tore Thomassen. Han skriver og

synger fine ting for barn (og voksne) og ønsker å komme til Sannidal kirke for å ha familiekoncert med barnekoret og Juntos. Vi tenner på ideen, og på side 18-19 kan du lese om og se bilder fra denne kvelden.

Vi spoler tilbake til før konserten. Til dager med alvorligere preg. På allehelgenssøndag minnes alle som har gått bort det siste året. Det er en dag med dobbel karakter. Med sorg og savn, men også med håpet om gjensynsgleden i himmelen. Og det er den ene dagen i året (nesten) der vi synger Johan Halmrast sin vakre salme: Hen over jord et pilgrimstog, så stille skrider frem. (NoS nr. 247) Sannidal kirkegård er et hav av tente lys og omtanke denne novemberkvelden.

Søndag 16. november er det kl. 13 – gudstjeneste i kirka. På dette tidspunktet er deltakerne på 24 Hours i Fritidsparken Skien på vei hjem etter 24 timer med «Lek, hopp og sprett, samlinger ved scenen, fortellinger om Jesus, mat, kiosk, band som spiller, bading, sang, dans,

besøk i stillekroken eller misjonshjørnet, venner og mye mer» Trosopp-læringsutvalget har invitert 4. – 7. klassinger til å være med på dette arrangementet, og Sven Ludvigsen og hjelpere fra SMUK har hatt med seg en gjeng som teller mer enn 40 barn/unge. Brorparten av dem er fra Sannidal.

Bispevisitasen står for døren. Det er 7 år siden daværende biskop Olav Skjevesland «visiter-te» Sannidal. Denne gangen gjelder

visitasen alle fem sokn i Kragerø kommune. Da blir det ikke så mye biskopen rekker i hvert sokn – og i Sannidal er det KRIK-gjengen som får møte biskopen.

Ellers er det selvsagt fellesgudstjeneste (i Kragerø kirke) og andre felles arenaer der en kan møte biskopen og hverandre.

På avslutningssøndagen – etter biskop Stein Reinertsens foredrag, og etter avsluttet visitas – da er det lysmesse i Sannidal kirke med konfirmentene og Juntos. Det er siste søndag i kirkeåret.

1. søndag i advent. Det nye kirkeåret begynner med Fantastisk Flott Familiegudstjeneste i (nær) Fullsatt kirke. Det er utdeling av 4-årsboka, sang av barnekoret og dåp av Ruben Marselius, Emma Linnea og Amund. Men begynnelsen av det nye kirkeåret er slutten på mine betraktninger for denne gang. Nå venter Rønnaug (Lunden Fjellheim) på stoffet. Neste år kommer årgang 75 for Sannidal menighetsblad...

Kari Skarvang

TANKER I EN FØRJULSTID

All the lonely people

NRR bryter inn med ekstra sending fordi nok en nordmann er smittet av ensomhet, epidemien som brer seg gjennom mangel på berøring.

Slik innleder journalist og redaktør Sven Egil Omdal (Kjent fra Vårt Land og Stavanger Aftenblad) en kommentarartikkel om ensomhet. Omdal er fresk i formen - omtalt som en uredde kommentator.

Vi vet jo at ebolasmittede må isoleres for å hindre videre smitte og død. Men fortsatt isolering av de mange ensomme vil føre til at hundrevis av nordmenn dør av denne epidemien også i år. Som i fjor og årene før.

Omdal bagatelliserer selvfølgelig ikke ebola, men for oss i Norge er den ingen trussel. Her rammes vi av en "stille" epidemi som sjelden får de store nyhetsoppslagene. Det nedsettes havarikommisjoner etter katastrofer, men hva skjer når liv havarerer på grunn av ensomhet? "Ensomhet er kjedelige saker". Ikke noe TV-team følger studenten som forlater

lesesalen, uten å ha snakket med noen, og går hjem til hybelen der ingen venter. I diktningens verden er det annerledes: Liv og skjebner skildres så det griper og berører. Overskriften - All the lonely people - er for øvrig hentet fra Beatles-sangen "Eleanor Rigby": *Buried along with her name. Nobody came*

Omdal refererer til nyere forskning som viser at både ensomhet og isolasjon fører til tidlig død, og "kombinasjonen av de to øker risikoen ytterligere". Alle aldersgrupper rammes, men mest usatt er de unge og de eldre. Du kan leve alene uten å kjenne på ensomhet. Du kan føle deg ensom i selskap med andre. Men ensomme som ikke får besøk, ikke omgås andre eller har noen som bryr seg, dør tidligere.

Artikkelen avsluttes slik: "Mot ebola tyr vi til eksperimentell medisin. Mot ensomhet finnes det en rekke utprøvde og lett tilgjengelige remedier. Mest effektivt er det å bruke seg selv. Det er bare å ta av seg beskyttelsesdrakten, åpne dørene til isolatet og gå inn til de som måtte være smittet. Det kommer ikke på TV, men det kan godt være at du redder liv."

Ikke akkurat en julefortelling dette. Men "den søte juletid" er ikke like søt for alle. Og vi kan trenge noen som skriver med litt store bokstaver - her i verdens rikeste og beste land. *Torill Bjørn.*

Trenøkkelen

Jul er den kristne høytiden som uten tvil blir mest feiret i vårt samfunn. Kredittkortene går varme. Familier samles, og det er den perioden i året hvor vi spiser aller mest god mat. Samtidig er julen som et forstørrelsesglass. Det fine blir enda finere, mens det såre oppleves enda sårere. De vonde relasjonene smerter enda mer. Ensomheten blir større. Fattigdommen blir aldri så tydelig som i julen. For noen er julen en tid man gleder seg til, mens andre gleder seg til julen er over.

Det er et paradoks at jul feires med så mye pomp og prakt. For det er jo egentlig det motsatte julen handler om. Vi ser en fattig familie som har lagt ut på en lang vandring. Ikke fordi de hadde lyst, men fordi keiseren hadde befalt det. Det var ingen vei utenom selv om Maria kunne få barnet når som helst. De to som snart skal bli foreldre får bokstavelig talt oppleve boligkrisen. På tross av at alle kunne se at de trengte et sted for natten, var det ikke plass i vertshusene. Ingen av de som var innenfor tilbød dem sin plass. Skuffet gikk de fra dør til dør.

Når så barnet blir født, er det i en stall. De som først kommer til stallen er ikke de rike, men de fattige gjeterne. Nei, pomp og prakt passer ikke inn i juleevangeliet.

Augustin, en kirkefader som levde på 300 tallet sa en gang:

«En trenøkkel er ikke så vakker som en som er laget av gull, men hvis det er den som kan åpne døren og ikke gullnøkkelen, så er den mye mer nyttig.»

Nå er vi inne ved kjernen av juleevangeliet. Hvis Gud hadde sendt sin Sønn jule natt for å gjøre inntrykk og skape beund-

ring, da hadde han kommet på en annen måte. Hvis det var for å imponere, hadde han kommet med all sin makt og velde. Da hadde selv keiseren i sitt palass vært nødt til å kaste seg ned i beundring. Men når han kommer så enkelt og stille til vår jord, er det fordi han ønsker å nå helt inn til oss.

Jesus tok av seg sin verdighet og kom som et menneske. Han var fortsatt Guds Sønn, men han ble samtidig menneske som en av oss. Han ble sårbar, trett, sliten, gråt og tryglet til sin Far. Det står om Jesus: "Han gav avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik (Fil 2,7)."

Materialet Gud bruker er ikke gull, men tre. Jesus ble lagt i en krybbe av tre da Han kom til jorden. Gud brukte stokkene fra et tre da han skulle frelse oss. To bjelker satt sammen i et kors. Det var slett ikke så vakkert som keiserens palass, men det er dette korset som åpner veien for oss.

*Fra krybben til korset gikk veien for deg
Slik åpnet du porten til himlen for meg.*

Hva er vel en gullnøkkel beregnet til pynt, sammenlignet med en nøkkel av tre som kan føre oss inn til noe stort. En nøkkel som kan åpne en stengt dør. "I dag er det født dere en Frelser. Han er Kristus, Herren."

*Med ønske om en velsignet julehøytid.
Stein Reinertsen
Biskop i Agder og Telemark*

SMUK OG JUNTOS

på BGF

De siste 15 årene har det blitt arrangert barnegospelfestival i Kragerø-hallen. Intet unntak i år!

Fredag kveld dro noen SMUKere ut i hallen for å hjelpe til med riggingen av hoppeslottparken. Det er mye som skal settes i gang, før 600 barn og 200 voksne (pluss alle som jobber dugnad) skal samles i samme bygg og bli der i 36 timer! Lørdag og søndag var de der også og hjalp til som ledere for hoppeslottene, en god jobb som ble verdsatt høyt av korledere som trengte en pause mellom øvelsene.

Lørdag morgen møtte Juntos og de eldste i barnekoret opp i hallen, friske og raske og klare for en morsom, men også slitsom helg. Alle fikk deltagerbånd på seg og tok med bagasjen til et område vi hadde fått tildelt. (Skjærgårds som organiserer BGF har vært igjennom dette mange ganger og er gode på å få organisert, slik at ikke alt bare blir rot.) Da bagasjen var plassert, var det tid for å teste ut hoppeslottparken, noe som var svært populær blant våre deltakere.

På BGF lærer vi sanger som er helt nye og det er gøy! Men man må øve mye for å få et kor på ca 800 til å lære tekst og bevegelser. Derfor ble det 4 øvelser på lørdag. De ble heldigvis avbrutt med tid til å leke i hoppeslottparken - og hamburger til

middag.

For å lære sangene trengs det gode instruktører og det var det også i år. Ragnhild Hiis Ånestad (født og oppvokst i Kragerø, nå leder av Oslo Soul Children) var her i år også. Team Sulebakk, en mor med sine tre barn fra Bergen lærte oss å skarre (iallfall nesten). Og Seven, en jentegruppe bestående av syv jenter fra hele landet ledet av Melinda. I tillegg til disse, var det to sidedirigenter, som var på hver sin side av scenen slik at vi kunne følge med på dem etter som det var ganske langt bort til scenen. De het Kamilla Solum og Nora Solum og er fra Helle og Sannidal.

I noen av pausene kom Chris og Øystein på scenen og snakket til oss. De snakket om "ekte saker", dette var temaet for helgen. Ekte saker gikk ut på at vi skulle få beviser på at det som står i bibelen er sant, "ekte saker". At Jesus er sann, og at Gud er sann. Øystein og Chris fortalte gode historier fra bibelen, som forklarte for oss at bibelen faktisk er Ekte saker. For de som ikke vet hvem Øystein og Chris er så kan jeg fortelle at Øystein er 9 år gammel, elsker gulrotkake og trenger stemmen til Chris for å snakke.

På siste øvelsen for dagen, lærte Kristin-prest (skjærgårds egen prest) oss en sang, det var Fader vår på engelsk. Den hadde

bevegelser som vi måtte lære, men i mellomspillet av sangen var det en bevegelse som iallfall ikke jeg (Line) klarte særlig bra. Da skulle man ha armene i kors og beina skulle gå som i en russisk jenka. Dette var Kristin-prest imponerende god på.

På lørdag kveld skulle vi på nattsafari! Det var en tur rundt på Kragerø vide-regående skole. Det var mørkt i ganger, trapper og rom. Rundt forbi i gangene møtte vi vakter som stoppet oss og stilte spørsmål, før de sa at vi fikk gå videre. Vi møtte konger og prinsesser, hoffnar-rer og tjenere, fortellere og professorer. Vi lærte om eventyr prinsesser og ekte prinser. Underholdende for store og små.

Sent på kvelden kunne vi endelig legge oss til å sove. Men det viste seg at det ikke skulle bli så lett å sove. Våre snåle, greie barn hadde nemlig spist sukker-spinn og godteri, kjeks og drikket brus. Noen hadde til og med gjemt sjokolade i soveposen! For en laaang natt!! ;)

Søndag morgen hadde Hildegunn tatt med kaffe til oss gamle, slik at vi skulle holde en hel dag til. Søndagen gikk til å perfektjonere sangene og

bevegelserne, slik at konser-ten skulle bli helt magisk. Og det ble den.

Det kom mange men-nesker og så på, familie, venner og bekjente av alle i det store koret. Konser-ten inneholdt ca 10 sanger i tillegg til at Jarle og Kris-tin fortalte foreldrene hva som hadde skjedd i helgen. Øystein og Chris fortalte også foreldrene om Ekte saker.

*Takk for en
veldig fin helg!
Line Wingereid
Hammerstad*

UNDERETS TIME?

Det er fredagskveld i bygda vår. Handleståket og fredagstrafikken rundt Tangen har roet seg. De fleste slapper av hjemme foran tv-en eller peisen. Men ikke alle... Rundt Sannidal kirkestue står det mange biler, en moped og et par motorsykler, noen står utenfor og prater, og i kirkestua er det lys i alle vinduene.

Det er Smuk-kveld (Sannidal Menighets Ungdomsklubb), og der tenåringer samles blir det gjerne liv og røre, prat og latter ute og inne. Men med ett skjer det noe... Sakte begynner ungdommene å rusle ned mot kirka – der den ligger opplyst i kveldsmørket. Det er ikke mye bråk med disse ungdommene! Ikke nå lenger. De går stillferdig ned grusveien langs kirkegården og steingjerdet. Kirke-døra er åpen. Inne i våpenhuset er det mørkt, men det brenner to lys på bordet. Ungdommene rusler videre gjennom den gamle døra som er åpen inn mot ei varm og koselig – og nokså mørk – kirke.

Men det er tent lys på alteret. De syv lysene i den store smijernsstaken brenner også. Og treenighetslysene og Kristuslyset midt i lysgloben er tent. Det kommer rolig musikk fra cd-spilleren. Ungdommene går fram mot lysgloben der den står midt i kirka. De bøyer seg og henter små lys fra ei kurv på bordet ved siden

av globen. Stille står de og tenner lysene sine i flammen fra Kristuslyset, finner en plass til det i ringen på lysgloben – lar lyset bli til en stille bønn, en tanke, et ønske eller et håp. Det som skjer trenger ingen forklaring. Noe skapes, noe blir til her i den seine kveldstimen, i det stille fellesskapet i den gamle kirka i skogkanten. E18 suser i bakgrunnen. Trailerydene, billysene, støy og støv fra eksos og asfalt dempes her inne. Blir uviktig og fjernt. Eksisterer utenfor – i en annen virkelighet. Nå er vi her. Toner og lovsang fyller rommet. Gamle ord fra ei gammel bok. Vi møtes av den store fortellingen. Fortellingenes fortelling. Vi blir del av den. Vi møtes av Ham som selv er Ordet, han som selv trådte inn i vår fortelling og vår historie for å bli vår venn. Han er her, her i vår bygd, i vår kirke, i våre fellesskap. Han bryr seg om oss, om våre barn og unge. Ikke fjern, ikke opphøyd og skremmende, men nær. I våre hjerter vil han bo. «Jeg legger ned alt jeg er i dine hender, her vet jeg at du vil være god mot meg», synger ungdommene. Himmelen møter jord. Gud møter disse unge menneskene – og oss litt eldre som får gleden av å delta i fellesskapet. Underets time er inne. Vi takker og tilber deg, Kristus, her lar du deg finne. *Kristin Wohlenberg*

DUGNAD – EN PRESISERING

Vi skrev i forrige nummer :

Alltid trofaste hjelpere stilte til dugnad på kirkegården den 19. juni. Det ble en solid utseendemessig forbedring bak kirken og på begge sider av sakristiet. Det ble kjørt på jord, sådd og lagt singel inntil kirkeveggene – samt at det ble lagt heller fra døren til sakristiet. Ronald Bjerva og Kjetil Solvang sponset jord.

Så kom vi i skade for å glemme noen og vil gjerne yte de uteglemte rettferdighet.

Otto Holte har gitt og lagt skiferheller. Torstein Lofthaug stilte med minigraver. Hans Jørgen Rinde, Ole Wastøl og Olav Bråtane stilte med traktorer til kjøring av jord.

Takk til dere alle!

Konfirmasjons-gudstjenester i 2015 og i 2016

På grunn av at det er mange konfirmanter blir det to konfirmasjonsgudstjenester til våren. Etter ønske fra konfirquantfamiliene har menighetsrådet vedtatt at det blir gudstjenester på lørdag, 2. mai 2015 kl.13, og på søndag, 3. mai kl.11. Da blir det plass nok til slekt og familie som vil følge konfirquantene, i tillegg er det god plass til menigheten ellers.

Det viser seg at mange familier ønsker lørdag som konfirmasjonsdag. Dette vil gjøre det enklere for tilreisende som kommer langveisfra. Og vi unngår kollisjoner med konfirmasjonene i nabokirkene på Helle og i Støle. Menighetsrådet drøfter derfor nå om å legge konfirmasjonsdagen i Sannidal fast til første lørdag i mai. I så fall blir konfirmasjonsdagen i 2016 på lørdag, 7. mai. Eventuelle reaksjoner og innspill ber vi om å meddele menighetsrådet innen 31. januar i 2015. Dette kan vi også ta opp på menighetens årsmøte den 1. februar 2015.

Mecky Wohlenberg

KONSERT MED TORE THOMASSEN

Og selvfølgelig Juntos og barnekoret

En helt vanlig torsdagskveld i november fyltes Sannidal kirke med glad sang. Mange hadde funnet veien til kirka og det myldret litt både her og der for alle kom på plass. Inne i den lune, koselige kirka vår hadde det allerede myldret ganske mye på forhånd. Juntos og barnekoret hadde øvd i over en time sammen med kveldens gjest, Tore Thomassen, som var kommet fra Birkeland for å synge sine nyeste sanger sammen med oss. Øvingen før konserten startet rett på – med sangen «Hei, her er jeg, jeg heter Tore og er ganske grei». Og Erle og Ragna var jammen ganske greie de også – og de er

veldig flinke til å synge! ... Så kom alle sangene vi hadde øvd inn på rekke og rad! Men man blir jo litt sliten av å stå sånn og synge da! Man mister jo nesten stemmen til slutt. Men Tore Thomassen er både far og bestefar. Han kjenner barn og tar dem på alvor. Hva med en liten lek? «Kom på rad og rekke bak meg!» sier Tore plutselig, og begynner å trippe på en morsom måte nedover kirkegulvet. Og snart er ungene med. Vi leker jo «Herme-gåsa»! Alle går på rekke bak Tore. Det er bare å henge med! OJ! Er det lov å gå på kirkebenkene, tro? Tore gjør det, så det er vel greit? Alle følger etter. Den gamle

kirka i skogkanten humrer for seg selv. – Så fint at noen leker og ler her, tenker den, og kjenner at det kiler litt når alle barna klatrer over ryggen til neste benk og enda en benk... Mecky prest må bort og hjelpe de minste over. Der hopper de jammen ned på gulvet igjen og går framover i midtgangen. Nå må alle hinke, sier Tore. Alle hinker som best de kan fram mot koret. «Og baklengs!» Barna snur seg og går baklengs på

rekke en hel runde rundt alteret og fram igjen. Så kneler de så fint på alterringen. Alle syns det er den naturligste sak av verden å knele og gi hverandre «tommel opp» før siste del av øvelsen starter. Dette skal bli fint! Snart er konserten i gang. «Samme hvem du er, Gud er alltid nær!» runger det fra koret. Tore er trubadur. Han spiller gitar og ukulele og får til fine rytmer og spenstig fingerspill. Sangene handler om det store livet. Han dikter lunt og humoristisk om vennskap, om deg og meg, om kirka, dåpen, Gud og Jesus, Bibelsens personer og fortellinger. Han har skrevet sanger som «Liten, men god som gull», «Bibelen er en gammel bok» og mange fler. «Gratulerer med dåpen!» synger koret. Det er Vilde fra Juntos som synger avslutningen: «Tenk med glede på din dåpsdag, tenn et lys og

se deg om. Flammen stråler mot en håpsdag, jord og himmel roper KOM.» Kanskje var det kveldens fineste rim?

En morsom sang handler om Moses i ørkenen. De trengte vann. Vannvannvannvannvannvannvannvann alle må ha vann! synger koret. Så kommer sangen om gjeteren som lette etter sauene sin. Han ble så glad da han fant den! Slik er Gud. Han leter etter oss. Når vi har rota oss bort, vil han gjerne finne oss og ta oss i

armene og bære oss hjem. Det er mange flinke solister i Barnekoret og Juntos. Og de er ikke store de som imponerer oss! «Du er finere enn solen!» synger en svært ung, klokkelein stemme. Og vi kjenner oss så fine der vi sitter. «Du er finere enn blomsten» synger den neste fine stemmen, og vi kjenner det: Vi er det fineste som Gud har skapt. Konserten slutter med at vi skal «UT i det store livet! Sammen du og jeg» – og på vei ut får vi jammen med oss både saft, kaker og kaffe i et myldrende våpenhus. Takk alle små og store barn i barnekoret og Juntos! Dere er det fineste som Gud har skapt! Takk, Tore, som ga oss en så flott opplevelse denne helt vanlige, uvanlige torsdagskvelden i november!

Kristin Wohlenberg

Sannidal Menighetsblad

1984

Ordinasjon i Sannidal kirke

Merk deg den 25. mars kl. 11. For første gang på over 50 år vil det bli ordinasjonsgudstjeneste i Sannidal kirke. (Østenstad i 1920-årene). Det er vår nye medarbeider, cand. theol. Jan Bye, som skal ordineres av vår nye biskop. Det blir også hans første presteordinasjon. Menighetskoret synger også på denne festdagen. Velkommen til kirken fra fjern og nær! – vi må også nevne at Jan Bye særskilt skal arbeide på Helle. Derfor er det fint at ofringen går til Hellekirken. Etter gudstjenesten blir det åpen kirkekafe på Sannidal skole.

Sannidal menighetsblad nr. 1-2 1984

Fastelavensbasaren på Mo

Denne basaren er år etter år slik at folk trives: åresalg, auksjon, bevertning, af-trentrekning og hovedtrekning. Tonen var så fin. Og stille var det i Bedehuset da misjonær Ingebjørg Finstad holdt andakt. Også barna lyttet da hun fortalte om navnet vårt. Et barn på Madagaskar fikk navn som inneholdt både rotte og mus for å virke frastøtende på onde ånder... både der ute og her heime er det godt å få kjenne navnet Jesus. Det betyr: Frelse. Og så er vi kristne, - oppkalt etter Kristus. -Til misjonen kom det inn kr. 13. 500,-.

Sannidal menighetsblad nr. 1-2 1984

JAN BYES TELEFONNUMMER

Jan Bye har flyttet inn i en liten koselig

enebolig i Kammerfoss. Han har fått innlagt telefon, notér deg nummeret: 82834. (Lett å huske: to og åtti, tre og åtti, fire...)

Sannidal menighetsblad nr. 1-2 1984

6.-8. april: Konfirmantene på leir

Dette året fikk vi det til: Nå har konfirmantene vært med på leir. Se for deg peisestua på Fjordglimt: Jan Bye brukte gitaren og sitt gode humør. Sketsj, film, sang, Inas sjokoladecake,... og flere gode ingredienser gjorde at vi trivdes på hyggelkveldene. Og vi lyttet til bibeltimene: «Hva er det å være en kristen?» det ble samtale i grupper. Og bibeltimen om «bønn» viste oss forskjellige typer som ba, - på sin egen måte. Deretter fikk vi se ut fra Bibelen at vi kan leve i et nært fellesskap med Jesus. «Bli i meg.» Som gren på vintreet. I dette

fellesskapet kan vi få oppleve hvordan Gud svarer på bønn. «Be så skal dere få, så deres glede kan være fullkommen.»

Arnold og Ina Lindkjenn var med som ledere i tillegg til våre to prester. De unge fikk mer bevegelse enn å gå langveien til butikken etter sjokolade og brus. Inne hadde vi både kurong og bordtennis. –Og på kvelden: klatring ut av vinduet. Men ikke mer enn at det siste også ble tatt med et smil av oss lederne... Tonen var fin. Fellesskapet var fint.

J. Ek.

Sannidal menighetsblad nr. 3 1984

Menighetsbladets økonomi

Bladets kasse er slik at vi ser bunnmalingen. Vi gir ut dette tynne nummer nå i oktober og et dobbeltnummer til jul. Så berger vi oss. Men i julenummeret legger vi ved et postgiro-innbetalingskort som vi håper mange vil benytte. – Menighetsrådet er av den mening at vi må forsøke å styrke økonomien blant annet ved å ta inn enkle annonser.

Sannidal menighetsblad nr. 4 1984

Jan Bye fortsetter!

Vi skal få se Jan Bye som aktiv menighetsprest også i 1985. Menighetsrådet vedtok den 13. september at vi skal fornye avtalen. Gled dere, både unge og eldre! Nå har Hellekirken også begynt å reise seg i terrenget. Vi håper at Jan Bye skal få sitt kontor her til våren. La oss til slutt nevne for dere som er glade for denne tjenesten til Bye: Hvis dere ikke er med i

giventjenesten for stillingen og har lyst til å bli med, - ring Knut Dobbe, Kjølebrønd, telefon 85 149. (Noen betaler kr. 100 i måneden, men en kan jo gi mer eller mindre).

Sannidal menighetsblad nr. 4 1984

I Kjølebrønd sa Fanta: Osoko, soko, soko

Fanta var en liten negerdukke som Liv Holtskog hadde med seg på Bedehuset. Barneforeningen der ute var 15 år, og de hadde stor fest. Og her ville Fanta si: Tusen, tusen takk! Takk til alle barn og voksne fra Fanta og de andre brune barna i Afrika som har fått høre om Jesus fordi det er noen som gir penger til misjonen og som ber for misjonærene og folk der ute. – Fanta takket også for sykehusene. På festen var det så fint å oppleve hvordan foreldrene verdsetter arbeidet som drives i Barneforeningen. En av dem kom frem og overrakte de fire lederne hver sin blomst. Ellers var det bevertning og Jan Ek holdt andakt. I løpet av disse årene har Barneforeningen i Kjølebrønd sendt over 50.000 kroner til Misjonsselskapet.

Sannidal menighetsblad nr. 5-6 1984

 sparebanken SØR

Telefon 35 98 40 00

LINKJENDAL
BILFORRETNING AS

– Det komplette bilsenter –

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

SKAGERAK TREPLEIE

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

 PEDER AARØ
Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

VIVE AS

Vi arbeider med; VENTILASJON, INNEKLIMA,
VARME OG ENØK, hovedsaklig innen næringsbygg.

 Kragerø Sparebank
– 1 flo og fjære siden 1840

www.kragerobanken.no

 DRANGEDAL SPAREBANK

www.drangedalsparebank.no

 Kragerø & Drangedal Begravelsesbyrå
– etablert 1960 –

Vakttelefon: 35 98 21 94 www.bkd.no

Direktesalg
GRAVSTEINER

Stor utstilling m/mange modeller.
Navntilførsell/oppussing etc., etc.

Benytt det lokale stenhuggeriet.
Ingen fordyrende mellomledd

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44
Ta kontakt for avtale

SANNIDAL AUTO A/S

Terje Pedersen
Tlf: 901 36 115
terje.flisogmur@gmail.com

 VIDAR'S BAKERI
BRØD & KONDITORI A/S

Bakeri Kragerø 35 98 11 15
Volum E-18 35 99 22 21

Bakeri Kragerø: P. A. Heuchsgt. 25

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • leif@sannidal-bilv.no

Tlf. 35 98 65 00

 Bygg og Tømmermester O.Waasjø

Tlf. 35 99 22 22 / Mob 90 17 36 75

 Slekters gang

DØPTE:

28.09.14 Karen Olette Gripsgård
26.10.14 Livio Krätzel-Isaksen
26.10.14 Halvard Andresen
30.11.14 Ruben Marselius Nomeland Klausen
30.11.14 Emma Linnea Andreassen Langset
30.11.14 Amund Sørдалen

DØDE:

11.09.14 Synøve Waale f. 1914
17.09.14 Marry Oppebøen f. 1936
19.09.14 Tordis Eikeland f. 1930
21.09.14 Åshild Skalkvik f. 1940
04.10.14 Tordis Barland f. 1919
11.11.14 Karin Amanda Bureid f. 1921

 **Tåler å høre ALT!
Sladrer ikke!**

Ring 815 33 300 eller
skriv en SOS-melding via
www.kirkens-sos.no

 Kirkens SOS
VI ER HER – ALLTID!

SANNIDAL
MENIGHETSBLAD
Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:
Hildegunn Wangen,
tlf. 414 16214, wangenskog@online.no
Torill Bjørn,
tlf. 907 22710, aalbjorn@gmail.com
Kari Skarvang,
tlf. 416 33056, kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet 2655 01 39617

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn
Kirketua, Gamle Sørlandske 23, 3766 Sannidal
Kontortid menighetssekretær:
Tirsdag og torsdag: kl. 09.00 – 14.00
Telefon : 35 99 21 97. Telefax: 35 99 22 60
E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn
Sokneprest: Michael Wohlenberg
Tlf. 906 73 871
E-post: prest.sannidal@kragerokirkene.no
Organist: Robert Czyz.
Tlf. 992 71 514
Kirketjener og kirkegårdsarbeider:
Palmar Moltu. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 920 59 259
Klokker og menighetssekretær:
Kari Skarvang. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 416 33 056
Trosopplærer:
Sven Ludvigsen. Tlf. 928 81 346

Sannidal kirke og menighet på nett:
www.sannidalkirke.no

Velkommen til gudstjeneste!

DESEMBER 2014

Onsdag 10. desember
Sannidal kirke kl. 18.00
Lysmesse med ungdomsskolen

14. desember: 3. søndag i advent
Sannidal kirke kl. 17.00
Julesang
Michael Wohlenberg
Kollekt til barne- og ungdomskor
og -korps

Onsdag 24. desember: Julaften
Sannidal bokollektiv kl. 11.00
Sannidal omsorgsbolig kl. 11.45
Gudstjenester v/ Michael
Wohlenberg
Sannidal kirke kl. 15.00
Familiegudstjeneste
Michael Wohlenberg
Sannidal kirkes barnekor
Juntos - Sannidal Soul Children
Kollekt til Kirkens Nødhjelp

Torsdag, 25. desember: Juledag
Sannidal kirke kl. 11.00
Høytidsgudstjeneste
Michael Wohlenberg
Dåp
Offer til Det norske Misjonsselskap

JANUAR 2015

**Torsdag, 1. januar: Nyttårsdag/
Jesu navnedag**
Sannidal kirke kl. 12.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til Norsk Luthersk
Misjonssamband

4. januar: Kristi åpenbaringsdag
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til menighetsarbeidet

**18. januar: 3. søndag i
åpenbaringstiden**
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til Kirkens SOS i Telemark

**25. januar: 4. søndag i
åpenbaringstiden**
Gautefall Fjellkirke kl. 15.00 (?)
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til Gautefall Fjellkirke
(KRIK og SMUK på Gautefall)

FEBRUAR

1. februar: Sâmannssøndag
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til Det norske Bibelselskap
**Menighetens årsmøte etter
gudstjenesten**

8. februar: Kristi forklarelsesdag
Sannidal kirke kl. 11.00
Lys Våken gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Sannidal kirkes barnekor
Offer til menighetsarbeidet

22. februar: 1. søndag i fastetiden
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til Prosjekt
Funksjonshemmede i El Alto

MARS

1. mars: 2. søndag i fastetiden
Jambakkmyra kl. 12.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg

15. mars: 4. søndag i fastetiden
Sannidal kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til KRIK Sannidal og Kragerø

29. mars: Palmesøndag
Sannidal kl. 11.00
Gudstjeneste
Michael Wohlenberg
Offer til menighetsarbeidet

Med forbehold om endringer.

JULETREFESTER

Lørdag 27. desember -14
Kjølebrønd bedehus
kl. 17.00
Familiejuletreff
Michael Wohlenberg
Kjølebrønd blåsegruppe

Tirsdag 6. januar -15
Mo bedehus kl. 18.00
Hellig- tre-kongers-fest